

PARAULES DE VIDA

Combatre la fam en el món

Amb el lema **Comparteix el que importa**, el pròxim diumenge se celebrarà en les parròquies la jornada de lluita contra la fam, promoguda des de fa 59 anys per l'associació catòlica Mans Unides. Tant els actes d'aquesta jornada com les activitats que Mans Unides organitza en els nostres pobles i ciutats al llarg de tot l'any, formen part de la vida de la nostra Església i, al meu parer, és quelcom que en totes les parròquies i institucions eclesials deuríem potenciar entre tots.

El primer objectiu d'aquesta jornada no és altre que sensibilitzar-nos davant un problema que pateixen milions d'éssers humans al món. Malgrat nosaltres vivim en una societat amb un nivell acceptable de prosperitat i de benestar, és bo que no oblidem que en el planeta hi ha moltes persones que no poden veure realitzat el dret a l'alimentació. L'accés a un menjar sa, segur i adequat no pot ser un privilegi dels qui vivim en països desenvolupats: és un dret humà bàsic i, per tant, una exigència de justícia. Combatre la fam que hi ha en el nostre món és una forma de lluitar per la justícia. Hem d'estar contents perquè actualment en la nostra consciència personal i col·lectiva s'ha avançat molt en el reconeixement d'aquest dret, però no hem d'oblidar que, com passa amb altres drets, malauradament no només no és respectat sinó que cada any s'agreuja: segons les dades de la FAO referents a l'any 2016, 815 milions de persones patien fam en el món, un 11% més que l'any anterior. Per això, en tot

moment, però especialment aquests dies de la campanya contra la fam, devem reconèixer el treball generós i desinteressat de tants voluntaris i voluntàries que, des del silenci i l'anonimat, dediquen temps i esforç a treballar per aquesta causa tan noble.

La campanya d'aquest any, en continuïtat amb la dels dos anys anteriors, ens invita a tenir una actitud fonamental si volem plantar-li cara a la fam: **Compartir**. Mans Unides comparteix amb nosaltres el treball que fa en tants països per ajudar a les persones a tenir una alimentació digna, tant les accions encaminades a resoldre situacions urgents d'extrema necessitat com els projectes que recolza, amb els quals es pretén lluitar contra les causes que estan en l'origen d'aquesta nafrà (com els orientats a l'educació o a enfortir el sistema sanitari), i també oferir a moltes famílies la possibilitat d'una seguretat alimentària (com iniciatives que possibiliten l'accés permanent als aliments necessaris per al consum humà). Aquest any la nostra diòcesi ha assumit dos projectes: ajudar a una zona rural de Costa d'Ivori a disposar d'una ambulància perquè els malalts puguin ser portats al dispensari mèdic en cas d'urgència, i a unes comunitats indígenes del Perú a millorar la seua qualitat de vida ajudant-los a organitzar unes estructures de gestió agropecuària.

Són necessitats que nosaltres no podem imaginar que no estigueren cobertes en la nostra societat. I, malgrat tot, encara hi han persones que no tenen accés a elles. Que aquesta campanya siga per a tots nosaltres una ocasió per **compartir** els nostres béns amb els més necessitats.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ensenyar... guarir... pregar

Sant Marc, al principi del seu evangeli, ens descriu l'activitat de Jesús un dia a Cafarnaüm. Era dissabte i el trobem a la sinagoga, al culte sinagoga. Allí ha parlat a la gent que es meravellava de la seva manera d'ensenyar i ha guarit un posseït. Les guaricions signifiquen l'arribada del Regne de Déu. Són proves de la misericòrdia divina envers els adolorits. I són signes del poder de Déu sobre el mal i el pecat.

Ens podem imaginar perfectament l'escena d'avui. Jesús surt de la sinagoga amb els seus quatre primers deixebles, Pere i Andreu, Jaume i Joan. I van a casa de Pere. En arribar es troba la sogra de Pe-

re allitada amb febre. Li dona la mà i la fa alçar. És el toc de la gràcia. I ella es posà a servir-los. Lliure per a servir. La salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.

A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el descans del dissabte, porten tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant Jesús. No es tracta solament de curar físicament els malalts, sinó també de guarir l'angoixa i desesperança que el mal provoca en els qui sofreixen. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo. I, l'endemà, trobem Jesús en una altra de les se-

ves activitats, la pregària. Encara era fosc, Jesús ja cerca un lloc solitari per pregar. D'aquí treu la seva força. El qui el dia abans estava rodejat de multituds, ara cerca la soledat per a la pregària personal. Així es completa la triple activitat de Jesús: ensenyar, guarir i pregar.

I els apòstols, en nom dels habitants de Cafarnaüm, cerquen Jesús. Volen retenir-lo. Això no és pas possible. No resta tancat en un grupet d'amics i simpatitzants, sinó que anirà de poble en poble, repetint els signes de la salvació, que per això ha vingut Jesús.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

Combatir el hambre en el mundo

Con el lema **Comparte lo que importa**, el próximo domingo se celebrará en las parroquias la jornada de lucha contra el hambre, promovida desde hace 59 años por la asociación católica Manos Unidas. Tanto los actos de esta jornada como las actividades que Manos Unidas organiza en nuestros pueblos y ciudades a lo largo de todo el año, forman parte de la vida de nuestra Iglesia y, a mi modo de ver, es algo que en todas las parroquias e instituciones eclesiales deberíamos potenciar entre todos.

El primer objetivo de esta jornada no es otro que sensibilizarnos ante un problema que padecen millones de seres humanos en el mundo. Aunque nosotros vivimos en una sociedad con un nivel aceptable de prosperidad y de bienestar, es bueno que no olvidemos que en el planeta hay muchas personas que no pueden ver realizado el derecho a la alimentación. El acceso a una comida sana, segura y apropiada no puede ser un privilegio de quienes vivimos en países desarrollados: es un derecho humano básico y, por tanto, una exigencia de justicia. Combatir el hambre que hay en nuestro mundo es una forma de luchar por la justicia. Nos hemos de felicitar de que actualmente en nuestra conciencia personal y colectiva se ha avanzado mucho en el reconocimiento de este derecho, pero no hemos de olvidar que, al igual que otros derechos, desgraciadamente no sólo no es respetado sino que cada año se agrava: según los datos de la FAO referentes al año 2016, 815 millones de personas padecieron hambre en el mundo, un 11% más que el año anterior. Por ello, en todo momento, pero especialmente en estos días de la campaña contra el hambre, debemos reconocer el trabajo generoso y desinteresado de tantos voluntarios y voluntarias que, desde el silencio y el anonimato, dedican tiempo y esfuerzo a trabajar por esta causa tan noble.

La campaña de este año, en continuidad con la de los dos años anteriores, nos invita a tener una actitud fundamental si queremos plantarle cara al hambre: **Compartir**. Manos Unidas comparte con nosotros el trabajo que hace en tantos países para ayudar a las personas a tener una alimentación digna, tanto las acciones encaminadas a resolver situaciones urgentes de extrema necesidad, como los proyectos que apoya y con los que se pretende luchar contra las causas que están en el origen de esta lacra (como los orientados a la educación o a reforzar el sistema sanitario), y también ofrecer a muchas familias la posibilidad de una seguridad alimentaria (como iniciativas que permitan el acceso permanente a los alimentos necesarios para el consumo humano). Este año nuestra diócesis ha asumido dos proyectos: ayudar a una zona rural de Costa de Marfil a disponer de una ambulancia para que los enfermos puedan ser llevados al dispensario médico en caso de urgencia, y a unas comunidades indígenas del Perú a mejorar su calidad de vida ayudándoles a organizar unas estructuras de gestión agropecuaria.

Son necesidades que nosotros no podemos imaginar que no estuvieran cubiertas en nuestra sociedad. Y, sin embargo, hay personas que no tienen todavía acceso a ellas. Que esta campaña sea para todos nosotros una ocasión para **compartir** nuestros bienes con los más necesitados.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

El 24 de diciembre, el Sr. Bisbe celebrà la Missa a la Residència Diocesana Sant Miquel

El diumenge 24 de desembre, a les 11 h, el Sr. Bisbe presidí l'Eucaristia celebrada a la Residència Diocesana Sant Miquel, de Tortosa. Fou concelebrada per Mn. Josep Coves i Mn. Antoni Cunill. Ja a les portes de Nadal, el protagonisme recau en Maria, qui va tenir la disponibilitat d'acceptar la proposta de l'àngel de ser la Mare del Fill de Déu.

Dos residents van fer les lectures. Mn. Josep Coves proclamà l'Evangeli segons sant Lluc. El Sr. Bisbe pronuncià l'homilia animant-nos a preparar els nostres cors per rebre el Fill de Déu.

Una resident va fer les pregàries. Abans de la benedicció final,

el Sr. Bisbe ens desitjà unes bones festes de Nadal amb l'alegria del Senyor, que ningú ens la pot treu-

re, perquè és l'alegria de Déu fet home.

Maria Joana Querol

El Sr. Bisbe celebrà a la Catedral la Missa del dia de Nadal

El dia 25 de desembre, a les 11 h, el Sr. Bisbe celebrà la Missa de Nadal a la capella de la Mare de Déu de la Cinta. Va concelebrar

Mn. Rafel Prades, qui al mateix temps dirigí els cants.

El Sr. Bisbe en l'homilia ens recordà que contemplem un xiquet que acaba de nàixer; no diu res i aparentment no fa res útil al nostre món. En canvi, l'Evangeli ens diu que ell és la Paraula. La seua presència al món és una presència que parla. És la grandesa d'un Déu, amagada dins d'un xiquet, qui és la Paraula definitiva de gràcia i de veritat que ens crida a descobrir la realitat de la nostra vida.

Durant la comunió vam cantar *Santa Nit* i, després de rebre la benedicció final del Sr. Bisbe, vam passar a adorar la imatge del Nen Jesús, mentre cantàvem *Les dotze van tocant*.

Que acollim sempre la Paraula del Senyor en les nostres vides, que ens deixem amarar per ella i que caminem il·luminats per la seua llum.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

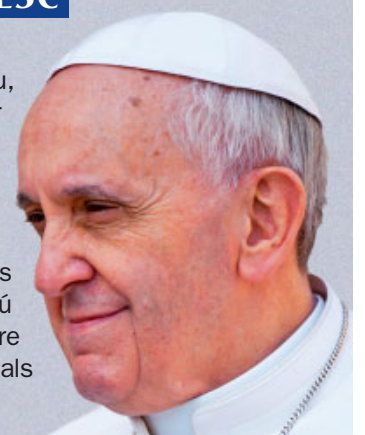

@Pontifex: «La fe esdevé tangible quan es concreta en l'amor, en particular en el servei als germans i germanes en dificultats» (4 de desembre).

@Pontifex: «Tots som captaires de l'amor de Déu, que dona sentit a la nostra existència i ens ofereix una vida sense final» (5 de desembre).

@Pontifex: «Als ulls de Déu, cap dels seus fills no pot ser descartat; Ell confia a cadascú una missió» (6 de desembre).

@Pontifex: «Tots tenim talents que ens ha donat Déu, ningú no pot considerar-se tan pobre com per no poder donar res als altres» (7 de desembre).

Festa de la Sagrada Família

El dijous, 28 de desembre, s'inicià a la Catedral el tridu en honor de la Sagrada Família. Els actes organitzats amb motiu d'aquesta celebració foren a càrrec de la «Visita Domiciliària de la Sagrada Família» i del «Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família». Els dies 28 i 29, tingué lloc a les 18 h el rès del Rosari per les famílies, a la capella de la Mare de Déu de la Cinta, i a les 18.30 h la Missa celebrada per Mn. Josep M. Membrado, rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral.

El dia 30, dissabte, el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, presidí l'Eucaristia a l'altar major de la Catedral. Fou concelebrada pel Sr. Vicari general, el rector de la parròquia Sant Crist de la Catedral, alguns membres del Capítol Catedral i alguns altres preveres. Van assistir a la celebració el primer majordom i membres

de l'Arxiconfraria de Ntra. Sra. de la Cinta i un bon nombre de fidels de les diferents parròquies de la ciutat. Els cants foren dirigits per Mn. Rafel Prades.

El Sr. Bisbe comentà que la Sagrada Família és model de tota família cristiana. La paraula de Déu va presentar dues famílies: una de l'Antic

Testament, Abram i Sara, i l'altra del Nou Testament, Josep, Maria i Jesús. L'element que uneix aquestes dues famílies és la fe. Tant una com l'altra estan obertes a Déu. Abram va creure en la promesa de Déu i esta fe contribuï a que tingués assegurada la seua descendència. Maria va creure la paraula de l'àngel que li anuncià que

seria mare del Messies i Josep va estar atent a l'obediència de la fe. En les dues famílies es compleixen les promeses de Déu, que són promeses de salvació.

Després de les pregàries en les que vam tenir presents especialment les famílies, alguns membres de dues famílies del Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família van presentar les ofrenes. Durant la comunió vam cantar *Santa Nit*. Després de la benedicció solemne que ens donà el nostre bisbe Enrique al final de la Missa, vam passar a adorar la imatge del Nen Jesús, mentre cantàvem la nadala *Els àngels allà a la glòria*.

En acabar l'Eucaristia fórem invitats a un piscolabis a l'Espai Patronat per compartir una estona de conversa i amstat.

Maria Joana Querol

L'Estel dels Ports arriba a Cincorres

El passat dissabte 30 de desembre es va celebrar el VI Pessebre Vivent dels Ports a Cincorres. Cada edició d'este pessebre es realitza en una de les diferents localitats de la comarca dels Ports. Ja ha passat per la Todoella, la Mata, Portell, Forcall i Morella. L'any 2017 ha arribat el torn de fer-lo a Cincorres.

La realització és responsabilitat de les parròquies de la comarca i de l'ajuntament del poble corresponent. D'esta manera es provoca un treball conjunt de molta gent de diversos pobles de la comarca dels Ports.

Uns 200 actors van fer possible que Cincorres fora l'escenari de la recreació dels fets que relaten el naixement del Messies a la Palestina del segle I, tot actualitzant el missatge que ens narren els evangelis. Per poder portar-ho a terme es van habilitar 18 espais on s'anaven recreant les diferents escenes, a més de visitar els espais museístics singulars del poble i recrear antics oficis.

Des del monument al Faixero fins a l'església parroquial vam poder experimentar les escenes de la preparació de la vinguda del Messies fins al seu naixement. Tot tenint present que allò que va passar la família de Natzeret és el mateix que està passant molta gent d'avui en dia: ser pobres, marginats, perseguits, expulsats de la seua terra... i que nosaltres hem d'actuar en conseqüència.

Unes 1.200 persones van passar a veure el VI Pessebre Vivent dels Ports a Cincorres, tots van poder gaudir d'una nova representació de *L'Estel dels Ports, la llum del món* i amb ella van poder obrir els ulls a la realitat que viuen tantes persones de la nostra terra. De manera pràctica, també van poder participar en el comerç just i ajudant a restaurar el que els tèrmits han fet malbé de l'església de Cincorres.

I quina és la valoració final? Hem de donar una qualificació d'excel·lent. Com a resum pot quedar la pregunta que va fer un dels visitants: «**els actors són professionals o són gent del poble?**». És una

pregunta que comporta una gran lloança per a tots els que ho han fet possible; realment, el resultat final només pot ser qualificat de magnífic. Però per arribar a les actuacions finals, cal agrair a molta gent per la dedicació del seu temps i per l'esforç realitzat. Ens referim al actors, en primer lloc, però també a tota la gent que ha preparat els llocs, vestuaris, propagandes, els menjars, etc.

¡Gràcies a tots!

Eduard Blasco

AGENDA

- ▶ **Del 4 al 9**, Teresianes, exercicis espirituals per al clergat.
- ▶ **Dies 6, 7 i 10**, Morella, Visita Pastoral.
- ▶ **Diumenge 11**, Morella, a les 11.30 h, Missa Estacional.

Morella

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki (prev. jesuïta japonès) i companys, mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dijous [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prevere, fundador dels somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Divendres [1R 11,29-32; 12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr.

(249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

10. □ Dissabte [1R 12,26-32; 13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.45-46 / SI 31 / 1C 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Anem a d'altres llocs! És la missió

El llibre de Job rep el nom del seu protagonista: *un home íntegre i recte que reverenciava Déu i s'apartava del mal* (1,1). La presentació del personatge apunta el contingut del llibre: té sentit el sofriment del just?

A la base de la discussió hi ha la teoria de què «els bons són premiats i els dolents, castigats». Tesi que Job desqualifica contundentment.

Aquesta és la meva defensa contra els qui m'acusen. L'apologia d'autodefensa de Pau en el fons és apologia de l'Evangelí. *Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangelí: hi estic obligat. I pobre de mi, que no ho fes!*

L'Apòstol, més que *obligat* per força psicològica interior, se sent transformat pel Senyor: *La vida que ara visc ja no és la meva: és Crist qui viu en mi* (Ga 2, 20). També a nosaltres el Baptisme ens empeltà a Crist: som membres seus.

Per això els participants a l'Eucaristia hem de dir: *Pobre de mi, si no anunciés l'Evangelí!* Pau és model per a la Nova Evangelització: *fer-se tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui.*

Narrant una jornada a la vida de Jesús, l'Evangelí d'avui presenta set lliçons bàsiques:

- *Sortint de la sinagoga:* Jesús dona exemple de vivència comunitària de la unió amb el Pare.
- *Se n'anà a casa de Simó i Andreu:* cuida molt l'equip de col·laboradors més propers.
- *La sogra de Simó, curada, es posà a servir-los:* perquè servir els germans és lloar el Senyor
- *Curà molts malalts:* Jesús cuida la persona sencera i no només la dimensió espiritual.
- *No deixava parlar els endimoniats que sabien qui era:* qui sap la teoria però no la viu és de fet un anti-testimoni. Els qui saben la teoria però no la viuen, millor que callin!
- *De bon matí es llevà a pregar:* la pregària és el motor de l'acció apostòlica i caritativa.
- *Anem a d'altres llocs:* la dimensió missionera és essencial per a no viure tancats.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deixava per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinalda. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

► Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

► Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerdo que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

► Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le halaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.